

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
Β' ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013**

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Σώμα με σώμα” του Ζακ Οντιάρ (2012)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 14/1/2013 Ένας μεγάλος έρωτας *Λίο ΜακΚάρει*
21/1/2013 Η αδελφή μου *Ούρσουλα Μέγιερ*
28/1/2013 Ο εραστής της κομμώτριας *Πατρίς Λεκόντ*
4/2/2013 Η αγελάδα που έπεσε από τον ουρανό *Σεμπασιάν Μπορενζτάν*
11/2/2013 Το κυνήγι *Τόμας Βίντερμπεργκ*
18/2/2013 Barbara *Κριστιάν Πέτζολντ*
25/2/2013 Πυροτεχνήματα την Τετάρτη *Ασγκάρ Φαραντί*
4/3/2013 Κάτι σαν έρωτας *Αμπάς Κιαροστάμι*
11/3/2013 Σώμα με σώμα *Ζακ Οντιάρ*
18/3/2013 Teddy bear *Μαντς Ματίεσεν*
25/3/2013 Η γυναίκα του σταθμάρχη *Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ*
1/4/2013 Τι απέγινε η Μπέιμπι Τζέιν; *Ρόμπερτ Όλντρις*
8/4/2013 Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο *Φρανσουά Οζόν*
15/4/2013 Χαμένος παράδεισος *Μιγκέλ Γκόμες*
22/4/2013 Holy motors *Λεό Καράξ*

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΑΡΧΗ - BOLWIESER

Σκηνοθεσία: Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

Σενάριο: Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ (από μυθ. Όσκαρ Μαρία Γκραφ)

Ηθοποιοί: Κουρτ Ράμπ, Ελίζαμπεθ Τρίσεναρ, Ούντο Κιρ, Φόλγκερ Σπένγκλερ

Χώρα: Γερμανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 112'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Στα τέλη του '20, στο Βέρμπουργκ της Άνω Βαυαρίας, ο σταθμάρχης Μπολβίζερ είναι τρελά ερωτευμένος με τη γυναίκα του Χάννι. Η τελευταία έχει μια πληθωρική φύση που την ωθεί στην αγκαλιά ενός εσπιάτορα και στη συνέχεια ενός κομμωτή, ενώ κρύβει τις ερωτικές αταξίες της με την πρόφαση των οικονομικών υποθέσεων που τη συνδέουν με αυτούς τους δύο άνδρες.

Η κλειστή κοινωνία της κωμόπολης γελά πίσω από την πλάτη του Μπολβίζερ, που τυφλωμένος απ' το πάθος του δεν πιστεύει λέξη. Φθάνει μέχρι του σημείου να ψευδορκήσει για την τιμή της γυναίκας του, γεγονός

που αργότερα θα τον οδηγήσει στη φυλακή.

Μεταφορά ενός μυθιστορήματος του Όσκαρ Μαρία Γκραφ, που γράφτηκε το 1931 και που έχει δύο διαφορετικές εκδοχές: μια τρίωρη τηλεοπτική και μια δώωρη κινηματογραφική.

Η αρχική τηλεοπτική εκδοχή δίνει έμφαση στον κοινωνικό περίγυρο που περικλείει τους ήρωες, ενώ έχει διαφορετικό τέλος: ο Μπολβίζερ συμφιλιώνεται με τον εαυτό του και τη φύση, ενώ στην ταινία είναι ακόμα στη φυλακή. Ο Φασμπίντερ αφαίρεσε από την κινηματογραφική διασκευή πολλά πρόσωπα (τους γονείς της Χάννι για παράδειγμα), περιόρισε την παρουσία άλλων (οι δύο εραστές) για να επιμείνει στη σχέση του ζεύγους. Το νόημα όμως των δυο εκδοχών παραμένει το ίδιο. Αν και ο σκηνοθέτης μιλά για την κοινωνική φθορά ενός βολεμένου μικροαστού που επέρχεται απ' το φθόνο και την υποκρισία των συμπολιτών του και την ιδιότητα της γυναίκας του, ο πραγματικός πρωταγωνιστής της ταινίας είναι η Χάννι που ο Φασμπίντερ προσεγγίζει με συμπάθεια γιατί είναι κι αυτή θύμα μιας συντηρητικής κοινωνίας, που αδυνατεί να ξεφύγει από τους μηχανισμούς αλλοτρίωσης οι οποίοι τη συνθλίβουν. Γι' αυτό και ο ελληνικός τίτλος "Η γυναίκα του σταθμάρχη" αποδίδει καλύτερα το θέμα της κινηματογραφικής εκδοχής, απ' ό,τι το "Μπολβίζερ" του πρωτότυπου.

Έχοντας αυτή τη φορά αρκετά υλικά μέσα στη διάθεσή του, ο Φασμπίντερ προσεγγίζει το θέμα του μ' ένα άκρως προσεγμένο φορμαλιστικό ύφος, που προαναγγέλει τις στυλιστικές ταινίες της τελευταίας περιόδου του. Η κάμερά του επιδίδεται σ' ένα εντυπωσιακό παιχνίδι αντανακλάσεων, καθρεφτών, ριντό παραθύρων ενώ όλη η ταινία διακατέχεται από μια συμμετρική γεωμετρική αντίληψη που έρχεται σ' αντίθεση με τις ψυχολογικές αντιθέσεις των ηρώων. "Η γυναίκα του σταθμάρχη" προβλήθηκε στις αίθουσες μόνο μετά το θάνατο του Φασμπίντερ. Το κινηματογραφικό μοντάζ έχει γίνει ωστόσο από τον ίδιο το σκηνοθέτη που πάντα επιθυμούσε να τη δει στη μεγάλη οθόνη κι ίσως αυτή η κινηματογραφική εκδοχή να τον εκφράζει περισσότερο.

ΡΑΪΝΕΡ ΒΕΡΝΕΡ ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ

Γεννήθηκε στις 31 Μαΐου 1945 στο Μπαντ Βέριζχοφεν. Εγκατέλειψε το γυμνάσιο χωρίς να πάρει απολυτήριο κι έκανε διάφορες δουλειές του ποδαριού, ενώ ταυτόχρονα πήρε μαθήματα ηθοποιίας. Το 1967 αρχίζει μια έντονη θεατρική καριέρα και με μια ομάδα μόνιμων συνεργατών (Χάνα Συγκούλα, Πέερ Ράμπεν, Κουρτ Ράμπι) ιδρύει το Αντιθέατρο. Με την ίδια ομάδα ο Φασμπίντερ θ' αρχίσει το 1969 τις πρώτες ανεξάρτητες ταινίες του. Θ' αναδειχθεί σ' έναν από τους πιο παραγωγικούς καλλιτέχνες της εποχής του και μέχρι το θάνατό του στις 10 Ιούνη 1982, θα έχει γράψει δεκάδες θεατρικά έργα και θα έχει σκηνοθετήσει ένα μεγάλο αριθμό ταινιών, χωρίς να συμπεριλάβουμε τις τηλεοπτικές δουλειές του ή τις ταινίες όπου εμφανίζεται σαν ηθοποιός.

Οι πρώτες ταινίες του Φασμπίντερ αδιαφορούν για την τεχνική τελειότητα, είναι έντονα θεατρικές και μελοδραματικές, επηρεασμένες εν μέρει από τον Ντάγκλας Σέρκ και το λαϊκό αμερικάνικο σινεμά. Μιλούν για την κρίση της σημερινής γερμανικής κοινωνίας, την εκμετάλλευση των συναισθημάτων, την εκπόρευση, το

"δίκιο του ισχυρότερου". Είναι κραυγές αγωνίας ενός ευαίσθητου ομοφυλόφιλου, που ζήτησε μάταια λίγη κατανόηση κι αγάπη από τους άλλους.

Ύστερα από το "Γάμο της Μαρίας Μπράουν" οι ταινίες του είναι πιο επιμελημένες αισθητικά και δείχνουν μια κλίση προς το εξεζητημένο και παρακμιακό μπαρόκ, που φθάνει στο απόγειό του με τον "Καυγατζή". Κανένας άλλος Γερμανός σκηνοθέτης δε μίλησε τόσο ειλικρινά, τόσο ωμά και τόσο απελπισμένα για την απομυθοποίηση του γερμανικού όνειρου, ενώ ο θάνατός του σταμάτησε απότομα την ανοδική πορεία ενός έργου προς την πλήρη καλλιτεχνική ωρίμανση.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Η αγάπη είναι πιο κρύα απ' το θάνατο, Ο έλληνας γείτονας, Οι θεοί της πανούκλας, Γιατί ο κ. Ρ. παθαίνει αμόκ; (1969), Το ποτάμι των νεκρών, Το καφενείο, Whity, Το Ταξίδι για το Νικλασχάουτεν, Ο αμερικανός στρατιώτης, Φυλαχτείτε από την ιερή πόρνη, Οι σκαπανείς στο Ίνγκολσταντ, Ο έμπορος των τεσσάρων εποχών (1970), Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ, Πέρασμα θηραμάτων, Οκτώ ώρες δεν κάνουν μια μέρα, Η ελευθερία της Βρέμης (1972), Ο ενσύμαρτος κόσμος, Νόρα Χέλμερ, Ο φόβος τρώει τα σωθικά, Μάρτα (1973), Έφι Μπριστ, Το παιχνίδι της τύχης, Σαν ένα πουλί πάνω στο σύρμα (1974), Η μάνα Κιούστερς πηγαίνει στον ουρανό, Φόβος για το φόβο, Σκιά των αγγέλων (1975), Θέλω μόνο να μ' αγαπάτε, Το ψητό του σατανά, Κινέζικη ρουλέτα (1976), Η γυναίκα του σταθμάρχη, Γυναίκες στη Νέα Υόρκη, Απόγνωση (1977), συνεργασία στο Η Γερμανία το φθινόπωρο, Ο γάμος της Μαρίας Μπράουν, Η χρονιά με τα δεκατρία φεγγάρια (1978), Η τρίτη γενιά (1979), Μπερλίν Αλεξάντερπλάτς, Λιλί Μαρλέν (1980), Λόλα, Μια γυναίκα απ' τη Γερμανία, Το θέατρο της έκστασης, Βερόνικα Φος (1981), Ο καυγατζής (1982).